

Štev. 4.

Leto 5.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, Miklošičeva c. (palača Delav.
zbornice), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.**Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽ.**

Zahtevamo podaljšanje stanovanjske zaštite.

Tekom meseca februarja so zopet romali železničarji s stanovanjskimi odpovedmi, na centralo, k advokatom, na sodišče, vsi v skrbeh, kaj bo z njimi in njihovimi družinami, ko poteče odpovedni rok, ko se bo približal 1. maj 1930, na kateri dan morajo izprazniti stanovanja. Povsod se jim je govorilo: s tem dnevem poteče stanovanjski zakon, proti odpovedi ni pritožbe, edina rešitev je, da se pogodite z gospodarjem radi najemnine, ali pa če bo stanovanjski zakon podaljšan.

Naša javnost, naši časopisi grede tako tiho preko tega dejstva in le dnevni tisk beleži od slučaja do slučaja, koliko stanovanjskih odpovedi je bilo vloženih v Ljubljani, Mariboru in drugih krajih, našteva številke, ki presegajo stotine in s temi suhimi ugotovitvami smatrajo vprašanje stanovanjske zaštite za rešeno. Nekateri listi še primerjajo odpovedi z lanskimi in ugotavljajo, da je letos število odpovedi padlo.

Tudi delavska javnost in delavski časopisi so doslej nekako prešli preko tega vprašanja, ker se delavstvo danes v prvi vrsti zanima in razpravlja o vprašanju revizije, odnosno spopolnitve socialne zakonodaje, ki je gotovo važnejše. Vendar mora delavsko časopisje in organizacije ta mesec povzdigniti svoj glas z zahtevo za podaljšanje stanovanjske zaštite, za zaščitenje onih bornih stanovanj delavskih družin, ki že danes stanujejo v podstrešjih in kletih, ali stisnjeni po 5 do 10 oseb v eni sobi, ki služi istočasno za kuhinjo, pa hoče hišni gospodar te reveže danes poriniti še iz teh bornih stanovanj na cesto, ker te številne družine pač preveč »kvarijo« stanovanje in premalo plačajo.

Prejemki delavcev, zlasti pre-

jemki onega delavstva, ki je v službi državnih prometnih naprav, so nezadostni za samo prehrano, saj za služi ubogi delavec le po Din 3.— do 4.— na uro, kar znaša na mesec Din 600.— do Din 800.— mesečno. S tem denarjem so delavci, zlasti oni, ki živijo v mestih, obsojeni direktno v bedo, njih otroci so že v najnežnejši mladosti rahitični, tuberkulozni, sestrani in če se jih s 1. majem vrže še na cesto, so obsojeni direktno v pogin.

Naša dolžnost je, da pozovemo vse one, ki jim je mar delavstvo, dalje vse one, ki so si nadelali za nalogo varovati interese stanovanjskih najemnikov, da pozovemo vso javnost, ki ima še čut za bedne in preganjane, da porabi zadnja dva meseca za živo akcijo za podaljšanje stanovanjske zaštite.

Zahtevamo zdrava stanovanja, primerne plače, zahtevamo, da se eno- in dvosobna stanovanja še dalje zaščiti in istočasno zahtevamo, da začni Ministarstvo Saobračaja tudi za svoje delavstvo graditi delavske stanovanjske hiše.

Apelirajte iz vseh krajev na Ministarstvo socialne politike in narodnega zdravja, da se stanovanjska zaščita podaljša in zboljša.

Zahteve, ki smo jih postavili lanske leto, naj se ponove tudi letos, da se doseže:

1. Uveljavljenje stanovanjskega zakona vsaj do leta 1935, ki naj ščiti gospodarsko šibkejšje sloje.

2. Kot maksimalna najemnina v starih zgradbah veljaj najemnina v zlati pariteti.

3. Kazniva naj bo kot oderušstvo vsaka zahteva po odstopnini, vstopnini za stanovanja.

4. Vsi davki naj se plačujejo tudi za prazna stanovanja.

Albert Thomas v Jugoslaviji.

Te dni se mudi v Jugoslaviji Albert Thomas, direktor Mednarodnega biroja dela v Ženevi. Namen njegovega prihoda je, da v Jugoslaviji na licu mesta ugotovi, v kakem položaju se delavstvo nahaja, ter da zlasti zve stališče delavstva v vprašanju revizije socialne in delavske varstvene zakonodaje.

To priliko je uporabil URSS ter je dal inicijativo centralnemu sekretariatu delavskih zbornic v Beogradu, da je sklical za 28. februarja t. l. veliko konferenco zastopnikov delavskih organizacij in delavskih zbornic, ki bo imela manifestacijski značaj ter bo manifestirala proti redukciji in za spopolnitev socialne zakonodaje. Na konferenci bo govoril tudi Albert Thomas. Ker marsikdo ne ve, kdo je Thomas, navajamo v naslednjem o njem sledeče podatke:

Thomas je igral važno vlogo kot akademik, književnik, govornik, političar, državnik in diplomat. Največje svoje sposobnosti pa uveljavlja v Mednarodnem uradu dela.

Rojen je bil 16. januarja 1873 v francoski šampaniji ob Marni iz imovite pekovske rodbine. Bil je izvrsten dijak ter je še pozneje dobil več štipendij, da je študiral Rusijo (leta 1898). Leta 1902 ga je poslala pariška univerza v Nemčijo, v Malo Azijo in v Carigrad. Nato je postal vseučilišni profesor.

O vseh študijskih potovanjih je napisal obsežne znanstvene knjige.

Leta 1904 je pričel izdajati Jean Jaures, ki so ga pred izbruhom svetovne vojne ubili francoski naciona-

listi, list »L'Humanite« in povabil Thomasa k sodelovanju. Thomas je pa sodeloval pri znanstvenih listih in revijah. Leta 1905 je tudi sam ustanovil revijo »La revue Cyndicaliste« in 1918 zopet »L'Informatione ouvrier e sociala«.

V svojem rodnem mestu je bil enkrat tudi župan in leta 1910 je bil prvič izvoljen za poslanca. Kot političar je bil silno aktiven, kar je tem lažje storil, ker je po svoji izobrazbi poznal in razumel vsa vprašanja splošnega interesa.

Po mobilizaciji je moral tudi Thomas v vojno. Leta 1915 je bil še imenovan za državnega podtajnika za artilerijo in municijo. Leta 1916 je bil z Vivianijem v Rusiji; konec istega leta pa je bil imenovan za ministra vojne v drugem kabinetu Brianda. Leta 1917 je zopet odšel v Rusijo v svojstvu poslanika.

Leta 1917 je prevzel vlado Painleve. Vstop v to vlado pa je Thomas odklonil.

Thomas je vso vojno neutrudljivo propagiral soliden mir, za katerega naj bi jamčilo Društvo narodov.

Na Mednarodni konferenci dela v Washingtonu, na kateri je bilo po vladnih zastopnikih, delodajalskih in delavskih delegatih zastopanih 45 držav, je bil Albert Thomas izvoljen za ravnatelja Mednarodnega urada dela. Od takrat se je Thomas popolnoma posvetil nalogam, ki mu jih nalažja ta urad, ki je obenem ena najvažnejših organov Društva narodov.

Albert Thomas je socialist. Reakcionarni delegati so ga lani na

konferenci urada napadli, toda Thomas je izjavil, da je kot uradnik objektiven, politično pa sme biti, kar hoče in pozval klevetnike, da nave-

dejo njegove grehe. Od takrat so utihnili vsi klevetniki. Albert Thomas pa kot socialist in učenjak dela dalje — proti krivicam v družbi.

Ženevske konvencije značijo minimum delavske zaštite.

Delodajalci »žele«, da bi se socialna zakonodaja prilagodila ženev. konvencijam, odklanjajo pa ratifikacijo konvencije o 8-urnem delavniku.

Tudi organizacije poslodavcev se zavedajo, da morajo pri svojih zahtevah za poslabšanje delavskega zavarovanja in zaštite delavcev v naši državi računati s tozadevnimi mednarodnimi obveznostmi naše vlade. Kjerkoli so gotova socialna vprašanja bila regulirana z mednarodnimi konvencijami, sprejetimi na zasedanjih mednarodnega urada dela, in kjer je naša država te konvencije ratificirala, ne more iti poslabšanje dalje, kakor dovoljujejo mednarodni dogovori. Ali poslodavci bi ravno one konvencije radi izkoristili kot argument za poslabšanje naše domače socialne zakonodaje. V vseh njihovih predlogih in na vseh njihovih zborovanjih se sliši ista pesem: naši socialni zakoni so tako revolucionarni, da gredo celo preko onega, kar predpisujejo ženevske konvencije. In če se to vedno ponavlja, potem bi kdo lahko mislil, da se je res izvršil težak zločin napram poslodavcem s prekomerno zaščito delavcev. Poslodavci pravijo, da ničesar drugega ne zahtevajo, kakor da se naši socialni zakoni privedejo do one mere zaštite, ki jo predpisujejo ženevske konvencije.

S tem, da poslodavci tako govorijo, hočejo javnosti natresti peska v oči. Oni se pri tem sklicujejo samo na one konvencije, ki jih je naša država že uzakonila in ratificirala, odločno se pa protivijo ratifikaciji in uzakonitvi vseh ostalih ženevskih konvencij. Znano je, da je od vseh ženevskih konvencij najbolj važna ona, ki predpisuje osemurni delovnik. Pošteno bi bilo, kadar se naši poslodavci sklicujejo na ženevske konvencije in kadar zahtevajo, da naj bodo naši zakoni z njimi v skladu, da pristanejo na to, da se tudi pri nas ratificira ona konvencija, da se na ta način z mednarodno obveznostjo zasigura osemurni delovnik. Ali oni se tej ratifikaciji odločno upirajo. Za nje so ženevske konvencije samo v toliko dobre, v kolikor je v njih odredb, ki so za delavstvo manj ugodne, kakor jih pa predpisujejo naši zakoni. V vsem ostalem pa ženevske konvencije niso po njihovem okusu in oni se odločno protivijo njih ratifikacijam. Mi tem potom javno pozivamo predstavnike poslodavcev, da ali prenehajo zlorabljati odredbe ženevskih konvencij ali pa da izjavijo soglasnost, da se ratifi-

cirajo tudi ženevske konvencije o osemurnem delovniku, o zabrani nočnega dela v pekarnah in prepovedi uporabljanja strupenih kemikalij pri delu, pa bomo potem tudi mi s svoje strani pristali, da se res na podlagi ženevskih konvencij izgradi naša domača socialna zakonodaja. Dokler pa poslodavci odbijajo, da se uzakonijo ravno najvažnejše konvencije za delavce, tako dolgo je to prizadevanje le neiskreno varanje naše javnosti.

Se o neki stvari molče naši poslodavci, kadar govorijo o ženevskih konvencijah. Oni jih namreč predstavljajo kot višek delavske zaštite in zavarovanja. To pa ni tako. Te konvencije so namreč mišljene kot minimum delavske zaštite in zavarovanja. Zato tudi pravi uvod v XIII. oddelek mirovnega ugovora od dne 28. junija 1919, da odsotnost take zaštite in zavarovanja pomeni za delavstvo krivico, bedo in pomanjkanje, ki ustvarja nezadovoljstvo in ogroža družabni mir. In v členu 105. točki 11. istega verzajlskega mirovnega ugovora se izrecno navaja: »V nobenem slučaju se ne more dovoliti kateremukoli članu (državi) tega ugovora, da bi radi sprejetja ene izmed mednarodnih konvencij znižalo ali poslabšalo delavsko zaščito, ki je bila delavstvu priznana že z domačimi zakoni.« S tem je izrecno potrjeno, da so konvencije najnižja mera mednarodne zaštite, ki se more ustvariti z ozirom na obstoječi položaj v svetu in da je napram temu popolnoma naravno, da se izvaja lahko tudi večja zaščita, kakor jo predpisujejo konvencije.

Sramota bi bila za kulturno državo, da bi bila ravno na najnižji stopnji socialnega skrbstva za delavstvo. Reduciranje zaštite na to stopnjo pomeni faktično zgubiti ves ugled države in našega gospodarstva pred svetom. Medtem pa naši poslodavci, kakor smo pokazali, ne samo da želijo to zaščito zmanjšati na minimum, temveč hočejo iti še daleč izpod te najnižje mere. Oni hočejo popolnoma uničiti osemurni delovnik, ki je ravno temelj vseh mednarodnih določb o zaščiti delavstva. S tem poslodavci podirajo ženevsko delo in če kdo, potem ravno naši poslodavci nimajo pravice, da se na to delo sklicujejo.

Dr. Živko Topalović.

Izplačilo diferenc delavcem!

Iz zadnjih časopisov ste razvideli, da je naša deputacija dobila v ministrstvu odgovor, da naknadni kredit za izplačilo diferenc delavcem še ni mogel biti odobren, ker zagrebška direkcija še ni poslala platnih spisov.

Poslali smo nato takoj posebno deputacijo k zagrebškemu direktorju, ki je nam šel na roko in takoj izdal nalog, da se mora platne spiske čimprej poslati v Beograd.

Dne 14. februarja pa smo od g. direktorja dobili še sledeči odgovor:

Ujedinjeni Savez Željezničarjev
Jugoslavije

Ljubljana.

U vezi sa Vašom meni lično predanom predstavkom št. MDO-908 čast mi

je javiti Vam, da su spiskovi o kojima je govora u Vašem podnesku bili poslani Generalnoj Direkciji 30. januara (Sastav spiskova se je produžio zbog 300 vanjskih jedinica Saobrać-Komerc. odeljenja).

Generalna Direkcija je na 1. II. povratila spiskove jer da joj isti nisu potrebni, već celokupna suma dugovanja, koju da već ima, jer smo mi tu sumu javili dvaputa i to približno na 13. I. i tačan iznos 30. I.

Poštovanjem:

Direktor: Senjanović I. r.

Sedaj ima torej generalna direkcija ves materijal za izplačilo diferenc ter smo potom naših zastopnikov v Beogradu ponovno intervenirali, da se kredit čimprej nakaže.

Predstavka radi novega pravilnika o voznih ugodnostih.

Čim je savez zaznal, da se hoče z novim pravilnikom o voznih ugodnostih poslabšati nekatere doslej veljavne predpise, se je takoj obrnil na ministrstvo saobračaja s sledečo predstavko:

Gospodu ministru saobračaja

Beograd.

Z ozirom na razne vesti, ki krožijo med železničarji o novem pravilniku o voznih ugodnostih, ki je v načrtu že izdelan ter ima stopiti v kratkem v veljavo, si usojajo podpisani savez Vas, g. minister, v zadnjem trenutku zaprositi, da spremenite določbe glede voznih ugodnosti za upokojece, katerim se baje namerava omejiti pravico do režijske vožnje.

Ob podražavljenju južne železnice je bilo vsem južnoželezničarjem zagaranirano, da obdrže najmanj vse dotedanje ugodnosti in pravice, poleg tega pa, da bodo deležni še vseh novih ugodnosti, ki jih bo dobilo osebje državnih prometnih naprav. Vsi upokojevi in provizijonisti so že prej uživali vse vozne ugodnosti in isti izmeri kakor akt, železničarji, po podražavljenju pa se je pričelo te ugodnosti reducirati in so provizijonisti enkrat celo izgubili pravico do proste vozovnice v inozemstvu. Enako so bile delavcem ukinjene ukoričene legitimacije, pravica do prostega prevoza premoga, živilske uputnice ter se je delavcem in njih družinam omejilo režijsko potovanje.

Prosimo Vas, g. minister, ponovno v zvezi z našimi prejšnjimi predstavkami in predlogi za pravilnik o voznih ugodnostih, da odredite, da se z novim pravilnikom osigura osebju najmanj sledeče:

1. da se delavstvo v pogledu voznih ugodnosti izenači z nastavljenici in da se vsem železničarjem (aktivnim, upokojenim, delavcem in nastavljenim, provizijoniranim delavcem, rentnirjem in mloščinarjem) zagaranira ukoričene legitimacije s pravico do neomejene režijske vožnje ter po 3 proste vozovnice letno zase in za družino;

2. da se podeli legitimacije tudi družinskim članom, zakonskim, pozakonjenim in adoptiranim otrokom ter pastorkom. Posebno opozarjamo tu na adoptirane otroke, kjer železničarji prevzamejo tuje otroke za svoje, jih vzgajajo, vzdržujejo na lastne stroške in ne dobe zanje nobenih doklad, občno odnosno državo pa razbremene, ker bi drugače morala skrbeti za te otroke. Nadalje naj se zagaruje vozne ugodnosti tudi za hčer, ki gospodinjji očetu-vdovcu ali sodnijsko ločenemu;

3. da se vsemu pod 1. naštetemu osebju zagaruje po eno prosto vozovnico v inozemstvu, nadalje pravico do prostega prevoza premoga in drv tudi delavstvu in upokojenim.

Gornji predlogi so vsi stavljeni v okviru onih ugodnosti, katere so železničarji že uživali ter pričakujemo, da boste, g. minister, upoštevali vzlasti težak položaj delavstva ter mu zopet povrnilo stare vozne ugodnosti ter da boste tudi onim, ki gredo po težki in naporni službi v pokoj, vozne ugodnosti ohranili neokrnjene.

Ujedinjeni savez železničarjev

centrala Ljubljana:

B. Korošec,

t. č. predsednik.

J. Stanko,

t. č. tajnik.

Progovni delavci na brezplačnem dopustu.

Kje? V območju direkcije Zagreb! Zakaj? Radi pomanjkanja kreditov!

Istočasno pa prinašajo časopisi vedno nove vesti o raznih »manipulacijah, golgfijah« itd., ki gredo v sto in stotisoče.

»Jutro« od 26. II. 1930 na primer javlja pod naslovom: 54 vagonov premoga ukradel, sledeče:

Zagreb, 25. februarja. Pred kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča se je pričela danes neobičajno redka razprava. Bivši uradnik železniške direkcije iz Zagreba Vilim Malic je obtožen, da je ukradel z glavnega kolodvora v Zagrebu 54 vagonov premoga. To bi bil po izrednih dimenzijah ukradenega predmeta doslej največji proces pred zagrebškim sodiščem. Državni tožitelj vztraja neomajno pri tem, da gre res za tatvino in ne morda za poverbo, oziroma zlorabo uradne oblasti kakor trdita obtoženec sam in njegov zagovornik. Obtoženec v celoti priznava, da je prodal okoli 50 vagonov premoga direktorju neke zagrebške tovarne papirja in da je dobil za to okrog 130 do 140.000 Din, dočim je bil premoški po režijski ceni vreden 197.000 Din. Razprava traja še pozno zvečer. Sodba bo izrečena šele jutri.

Pred dnevi so odkrili veliko afero o

»nedobavljenih prahih« v zagrebški direkciji, kjer so poneverili preko 500.000 Din. Trije uradniki so aretirani, eden je izvršil samomor. »Delavska Politika« piše o tem sledeče:

Poneverbe uradnikov pri železniški direkciji v Zagrebu. Zagrebški listi poročajo, da je kontrola pri zagrebški železniški direkciji odkrila grdo korupcijo, oz. sleparijo z dobavo železniških prahov pri zagrebški železniški direkciji. Aretirani so bili trije direkcijski uradniki, ki so falsificirali račune za dobavo železniških prahov, prejele zneske je potrdil neki tesarski mojster, ki ni dobavil niti enega praga, pač pa je izstavil račune, ki so bili pri direkcijskih blagajnah likvidirani. Za to uslužno je prejemal tesar samo provizijo od poneverjenega denarja. To ni prvi slučaj te vrste in bojimo se, da ni zadnji.

Istočasno pa je par sto progovnih delavcev že tri mesece na brezplačnem dopustu, ali pa delajo le par dni v mesecu, ker manjka kredita. Samo gornjih 500.000 Din bi zadostovalo, da bi se tem reduciranim delavcem zelo olajšalo njih beden položaj. Ti slučajji zopet dokazujejo, da je kontrola najmanj tako potrebna v uradih, kot se izvaja v posameznih službenih jedinicah in nad nižjim osebjem.

Nov pravilnik o voznih ugodnostih.

Udruženje Jugoslovanskih Nacionalnih Železničarjev je v svojem časopisu od 14. II. objavilo vest, da je pravilnik o voznih ugodnostih podpisan in da dobe delavci zopet nazaj ukoričene legitimacije ter da je to vse uspeh Udruženja.

Molčali smo na to ugotovitev in se informirali na merodajnih mestih ter dobili odgovor, da je sicer izšel pravilnik o voznih ugodnostih, vendar samo za javne nameščenosti, organizacije, častnike, da pa se bo vozne ugodnosti za železničarje sicer predpisalo v najkrajšem času s posebnim pravilnikom, ki je že izdelan, vendar še ne podpisan. V načrtu novega pravilnika pa niso samo ugodnosti, kot je v zvezarski brzojavki navedeno, ampak tudi udarci zlasti za upokojece, katerim pa se hoče

vozne ugodnosti, zlasti režijsko vožnjo reducirati. Naš savez je, čim je zaznal za to, takoj potom posebne deputacije interveniral v Ministarstvu, da se ta udarec odkloni in da tudi upokojevi obdrže svojo vožno ugodnost.

Pravilnik pa, ki je sedaj izšel, odreja v glavnem sledeče:

Določbe o popustih za državne uradnike in upokojece so iste, kakor so bile dosedaj, samo da so vozne ugodnosti razširjene tudi na one duhovnike, ki opravljajo javne duhovniške dolžnosti in na državne pogodbenne uslužbence in aktivne nameščenosti osrednjega urada za zavarovanje delavcev. Vsi aktivni uslužbenci imajo pravico do polovične vožnje, upokojevi in

družinski člani pa trikrat na leto do polovične vožnje.

Invalidi obdrže še nadalje vožno ugodnost po invalidskem zakonu (trikrat letno polovično vožnjo in brezplačno vožnjo, kadar so pozvani na zdravniški pregled).

Disciplinski postopek se mora izmenjati!

Ker stojimo pred uveljavljenjem novega zakona o državnem prometnem osebju, smatramo za eno glavnih dolžnosti, da opozorimo merodajne kroge na nezadostne in nesmiselne odredbe glede disciplinskih sodišč. Praksa zadnjih let je pokazala, da je bilo od disciplinskega sodišča II. stopnje v Beogradu že nešteto ljudi odpuščenih, dočim so bili pri sodišču prve stopnje popolnoma oproščeni ali pa le kaznovani z malenkostno kaznijo. V rokah imamo razsodbe, kjer je disciplinsko sodišče I. stopnje ugotovilo s pričami, zaslišanjem in ustno razpravo, da obdolženec ni zagrešil tega delikta, medtem ko ga sodišče II. stopnje kaznuje, češ, da je dokazano, da je zagrešil ta delikt.

V motivaciji seveda sodišče II. stopnje dobesedno prepiše o deliktu le besedilo obtožnice, ki je bila na razpravi ovržena. Zastopnik obtožbe je skozi leta prakticiral, da je vložil in dokumentiral vso svojo pritožbo le z besedicami: Proti razsodbi disciplinskega sodišča I. stopnje vlagam priziv.

To je bilo vse in akti (mrtvo pisane črke, ki se pri ustnem zaslišanju spremene večkrat popolnoma v drug smisel), pisani v slovenščini, naj služijo gospodom v Beogradu za zadosten material, da človeka, ki je v Ljubljani oproščen, obsodijo na odpust iz službe na podlagi slovensko pisanih aktov, ki jih bo marsikateri Srbohrvat lahko drugače razumel.

Vozne ugodnosti za društva so zelo reducirane in jih dobe le za letni občni zbor in sicer samo 25% znižanje.

Vozne ugodnosti za planinska društva, ferialni savez so ukinjena in jih novi pravilnik več ne predvideva.

Dolžnost najvišjih instanc v ministarstvu saobračaja je, da sistem disciplinskih sodišč spremeni v toliko, da bodo res obojestransko nepristranska (kar je mogoče izvesti, ako se uvede paritetno disciplinsko sodišče, to je polovico voljenih in polovico imenovanih) in da se tudi pri drugi instanci, katere razsodba je izvršna, dovoli pristotnost obdolženca in zagovornika.

Če pa uprava na paritetna disciplinska sodišča, ki so uvedena v vseh modernih in naprednih državah, katere poznamo že celo v Indiji, ne more pristati, potem pa naj se disciplinsko sodišče II. stopnje sploh ukine pri železniški generalni direkciji in določi kot vzključno sodišče za vsako direkcijsko dotično deželno sodišče, ki je na sedežu direkcije, odnosno v katerega kompetenco spada dotična direkcija.

Na vsak način pa se mora spremeniti tudi pasus v predpisih, da disciplinsko sodišče ni vezano na kakšno dokazna pravila, ampak, da sodi le po svobodnem prepričanju ter je nujno potrebno predpisati tudi zastopniku obtožbe, da mora umakniti obtožbo, čim je podan dokaz, da delikt ni bil izvršen oziroma, da obdolženec za delikt ni odgovoren, ker je toliko omejen, da se sploh ne more zavedati svoje odgovornosti.

Naj ne vodi komisije pri sestavi disciplinskih predpisov le namen, doseči in omočiti čim strožjo kazni, ampak v prvi vrsti naj imajo pred očmi namen, da se postopaj pravično in nepristransko.

Na naslov upravnega odbora boln. fonda.

Zadnji čas prihaja na centralo vedno več rešenj bolniške blagajne, proti katerim bi bilo treba vlagati pritožbe in katerih oblastni upravni odbor sploh ni videl ter o njih ni razpravljaj, ampak jih je kar uradoma rešila oblastna uprava.

Ker naredba jasno govori, da upravni odbor »odločuje o podporah bolniškega fonda, kakor tudi o vseh vprašanih, ki se nanašajo na uporabo navedbe« in »odloča o pritožbah članov proti rešenju uprave fonda radi podpor iz fonda«, pozivamo sodruge upravne odbornike, da v bodoče striktno izvajajo te predpise in si ne puste dopasti, da bi se vloge, naslovljene na

upravni odbor, kar uradoma reševale, odnosno, da bi se jih brez vednosti upravnega odbora pošiljalo centralni upravi v rešitev.

(Istočasno pa pozivamo vse železničarje, ki pošiljajo kake vloge na upravni odbor bolniškega fonda, da v lastnem interesu prepiš vlogo vedno pošljejo na naslov: Ujedinjeni Savez Železničarjev, Ljubljana, poštni predal 280, da bodo naši sodrugi v upravnem odboru o vsem obveščeni in da bodo zahtevali, da pride na dnevni red. Železničarji, držite se tega navodila, ker kasnejše pritožbe potem ne bomo mogli upoštevati.)

Važno za železničarje.

Poziv vsem leta 1926 nastavljenim.

Direkcija drž. žel. v Ljubljani in v Zagrebu je začela dostavljati te dni vsem, ki so bili v letu 1926 nastavljeni, bodisi v prvo stopnjo, bodisi v kako višjo stopnjo osnovne plače, deklete, s katerimi se jih postavlja za stalne, vendar le v prvi stopnji osnovne plače ter jim istočasno prizna le čas službe od provizorične namestitve za napredovanje, ne vsteje pa jim časa neprekinjene službe kot delavec.

Pozivamo vse naše sodruge, ki dobe te deklete, da jih takoj pošljejo obenem z dekretom o nastavitvi na centralo, da sestavimo potrebne pritožbe.

Istočasno obveščamo vse prizadete, da bo šla izpred saveza še posebna deputacija v Beograd, kjer se bo oglasila na vseh merodajnih mestih in intervenirala radi pripoznanja dekretov iz leta 1926 in radi všteti začasne službe in službe v svojstvu delavca tudi za napredovanje.

Da se o vsem točno dogovorimo, sklicuje centrala za sredo 19. marca 1930 (sv. Jožef) točno ob 8. uri v prostorih centrale v palači Delavske zbornice v Ljubljani

SESTANEK

vseh prizadetih sodrugov,

da se o vsem definitivno dogovorimo. Centrala USZJ.

Ljubljana v I. draginjskem razredu.

Službene novine so objavile sklep ministrskega sveta, s katerim se uvrste v prvi draginjski razred poleg Beograda in Zagreba še Ljubljana, Sarajevo, Split in Sušak.

Draginjske doklade I. razreda znašajo:

Činovnik II. kategorije 1. grupe Din 1170.— (Din 1300);

Činovnik II. kategorije 2. grupe Din 1080.— (Din 1200);

Činovnik II. kategorije 3., 4. in 5. grupe Din 1034.— (Din 1100);

I. V.:

Kaj mi mar organizacija!

(Črtice, kako živimo in delamo.)

»Tone, greva k Dalmatincu?«
Načrtovani je ravno spravl izplačano tedensko mezdo in rekel:

»Ne bi škodovalo?... Hm, ali danes moram v organizacijo. Zaupnik je rekel, da je sestanek.«

»Briga me organizacija,« je zaničljivo odgovoril Janez, ki je stal poleg. »Kaj mi pa da? Pojdimo na litrček črnega, Jaka. Po šestih dneh garanja se spodobi okrepčilo.«

Jaka, ki je že prej Toneta nagovarjal, je rekel veselo:

»Pameten človek, Tone. Pojdi še ti. Tam v organizaciji bodo že napravili brez tebe.«

Tone je še malo premišljeval, nekaj mu je še vedno govorilo, da ga kliče organizacija in da je delavec sam kovač svojega človeškega dostojanstva. Ali pripravljanje svojih sodelavcev je bilo tudi vabljivo, pravzaprav še bolj, kakor organizacija. Kajti tam pri Dalmatincu ni treba premišljevat, tuhtati, se postaviti kot možak in človek, nego se lepo sedi pri vinu, se pije in kakšno veselo lomi.

»No, pa naj bo,« je rekel po tem kratkem razmišljanju. »Saj imata prav. V organizaciji se bom že še zgasil.«

Ko so tako sedeli pri vinu in je prvi liter iztek, je dejal Jaka:

»Enega bi še lahko, kaj? Vsak tretjino. 8 Din ni konj in se niti ne pozna.«

In so pili, in so peli in bilo je veselo v zakajeni sobi, pri Dalmatincu...

V kotu pri mizi gostilne-kleti je sedela družba osmih delavcev.

»12 do 14 ur moram delati,« se je jezil s stisnjenimi pestmi eden od njih. »In nikogar ni, da bi to preprečil. Zakona nočejo upoštevati. 50% pa podjetnik ne plača. Tako, da delam zastoni.«

»Kaj misliš, da je pri meni drugače, France,« se je oglašil drugi. 30 Din dobim na dan. Kako naj živimo. Pa smo z ženo še štirje!«

Mrko je pogledal v kozarec in izpil. »Še en liter?« je vprašala natakarka in držala že za steklenico.

»Pa dajte,« je rekel resignirano. »Dovom se pridem.«

Tretji med njimi se je naslonil na kolenec, kajli cigareto in rekel:

»Organizacija kriči, da se to mora prenehati. Kolektivno pogodbo hoče.«

»Samo, da jo že skoraj predloži. Če je za kaj, bo morda šlo.«

»Kaj si ti član organizacije?« vpraša France.

»Bil sem, Pa saj veš, denarja ni. 30 Din na dan, kje zmorem za članarino, ki je 5 Din na teden.«

Kimali so vsi počasi z glavami in France je rekel:

»Kaj posebnega pa tudi organizacija ne da. Več plačaš za članarino, kot imaš koristi.«

»Premalo tudi delajo tisti v organizaciji. Bolj energično naj bi zahtevali. Potem bi se izplačalo plačevalci članarino.«

Natakarka je postavila poln liter na mizo. Vsi so prijeli nehote za kozarce in jih nesli k ustam.

Dim v gostilni je silil v pljuča, v oči.

»Kje jih je pa več,« je vprašal tajnik organizacije zbrane.

Nekateri so skomignili z ramami. Nekdo pa je rekel:

»Pri Dalmatincu!«

»Pa naj jim Dalmatince pomaga,« je omenil drugi. »Povedal sem vsem, tudi neorganizirane sem pozval. Pa nič. Izmuznil se je vsak tiho na cesto in... išči ga.«

»Seve, tako zabavno, kakor pri litru, ni na sestanku. Tu treba malo misliti, sklepati, kaj povedati, nekaj ukreniti,« so se oglašali drugi. »Saj veste, da je človeka, ki išče pomoči izven svoje srede in izven samega sebe, težko o čem prepričati.«

»Da, kajpada!... In članarino plačati? To je predrago... za to ni denarja... pre-majhne mezde?... Liter vina pa ni predrag in za to ima denar še pri tako majhni mezdi.«

»Ne jezi se, Jurij,« se nasmehne sodrug poleg njega. »Pri vinu imaš požirek, pri članarini pa treba biti organiziran in tudi kaj vzdržati in prenesti.«

»Saj si človek, ne?« je odgovoril Jurij. »Saj imaš v sebi kaj ponosa in zavesti, da nisi cunj.«

»Vino pa je le vino,« se ponorčuje ne-

kdo. »In če organizacija kaj doseže, dobi tudi tisti pri vinu.«

Vsi so se zamolklo nasmejali. Ali v tem smehu je bila jeza, prezir in pomilovanje.

Tajnik pa je rekel:

»Sodrugi! Mi se vsi zavedamo, da je delavcu, ki ni zaveden, ki se sam sebe in svojega dostojanstva ne zaveda, zelo težko dopovedati, kaj naj naredi. Je kakor otrok. Trmoglav, ker mu baje branimo vino in si on tega ne pusti dopasti. Nezaupljiv, ker mu organizacija za članarino ne da tistega, kar si on predstavlja, da je organizacija, namreč neke vrste bratovščina in da je po njegovem pisarna organizacije oblast, ki vse naredi, če le hoče. Da je organizacija strnjena množina »jazov« v trden »mi«, nočejo razumeti in ne znajo razumeti. Zato moramo te naše sotrpine vzgajati, jim govoriti... govoriti... govoriti...«

Mi vemo, da je rešitev delavca v rokah delavca samega. Tega tak nezavednež ne ve in misli, da je rešitev delavca v rokah nekega tretjega. Samo če ga kaj kot osebo doleti, tedaj pa pride k organizaciji in prosi, da mu pomaga. Tedaj pa nehote priznava, da je organizacija nekaj, kar lahko pomaga.

Nas ni veliko danes. A če bomo moško stopali naprej, nas bo vedno več. Iz majhnega raste veliko.

Sedaj pa k dnevnemu redu našega sestanka.

Tudi tu je bil dim, ali na obrazih zbranih ni bilo mrkosti, obupa, resignacije, nego samozavest, odločnost in življenje.

Zakaj nad njimi in v njih je živelo geslo: ML

činovnik III. kategorije 1. grupe Din 1034.— (Din 1100);

činovnik III. kategorije 2., 3. in 4. grupe Din 940.— (Din 1000);

zvaničnik I. in II. kategorije Din 679.— (Din 700);

služitelj Din 523.80 (Din 540).

V oklepajih so navedene draginjske doklade, kot so veljale pred redukcijo.

Delavci, ki se ambulantno zdravite, pozor!

Pozivamo vse delavce, ki se zdravijo ambulantno, to je da so za delo sposobni in gredo le med delom k zdravniku na pregled in jim ta zapiše zdravila, da nam takoj javijo, če jim za ta čas službena jedinica odtrga urno plačo. Isto velja za slučaj zobozdravljenja ali pregleda po specialistu na centralni ambulanti. Rabimo torej podatke le za one slučaje, kjer službena jedinica za čas odsotnosti radi ambulantnega zdravljenja ukine prejemke.

Všetjetje let po vrnitvi iz vojaške službe.

Zadnje čase smo ugotovili več slučajev, da delavci, ki gredo v aktivno vojaško službo, potem ko se od vojakov vrnejo in zopet nastopijo službo na železnici, ne vložijo prošnje za všetjetje prejšnjih službenih let.

Vsled tega ponovno opozarjamo na tozadevne predpise, da ima delavec, ki gre od železnice služiti svoj kadrovski rok, ko se vrne nazaj, prvenstveno pravico za zopetni sprejem v železniško službo. Ako je tekom treh mesecev po odslužitvi vojaške službe zopet nastopil službo na železnici, ima pravico do všetjetja prejšnjih službenih let, ako za to zaprosi. Sklicuje naj se v svoji prošnji na okrožnico št. 7/VI. od 5. I. 1925, ki veli:

»Služba se smatra kot neprekinjena tudi v slučaju, če je delavec služil pred vpoklicem v aktivno vojaško službovanje pri železnici. Doba prejšnjega službovanja se mu sme všetiti kot službena doba, ne vsteje se mu pa čas aktivne vojaške službe.

Železničarji, pazite na predpise!

Že večkrat smo opozorili železničarje, da naj pri izvrševanju službe striktno izvajajo vse predpise, da se ne bodo kasneje kesali. Pri vseh disciplinskih obravnavah se uprava sklicuje le na predpise in ako ne more obdolženec dokazati, da je res vse predpise izvršil, mora pričakovati sigurno in težko kazen. Zagovor, da se na ta način vrši služba že leta in leta, ne drži, ker mrtva črka predpisa je odločujoča. Zagovor, da če bi uslužbenec delal službo po predpisih, bi bila to prav za prav pasiva, ne drži, ker uprava se le na predpise sklicuje. In kjer specijalni predpisi ne zadoštujejo za kaznovanje uslužbenca, se uprava poslužuje celo določb čl. 66 zakona, ki v splošnem predpisuje, da mora uslužbenec vršiti službo vestno in marljivo in ga kaznuje pač po tem členu.

Zadnje čase so se pripetili slučajji, da je bil uslužbenec kaznovan, dasi je za dotično delo po predpisih dal nalog, vendar se ni osebno prepričal, ali je podrejeni delo tudi pravilno in dobro izvršil.

Poročila občnih zborov — dopisi.

Celje.

V nedeljo, dne 16. februarja, se je vršil v prostorih Delavske zbornice v Celju ob 8. uri zjutraj redni občni zbor tukajšnje podružnice, na katerem je najprvo stari odbor podal poročilo o delu v preteklem letu, v katerem je imel 7 sej in 3 članske sestanke. Dopisov je prejel od centrale 78, odposlal pa jih je 32. Izvršenih je bilo več intervencij, od katerih so nekatere uspele, več pa jih še čaka na rešitev, kot n. pr. kilometražna vozopisec, službena oblika itd. Tekom leta 1929 je na novo pristopilo 26 članov, eden je umrl, 6 jih je bilo črtanih in po sedanjem razpoloženju železničarjev sodeč, bo celjska podružnica kmalu prekoračila 100 rednih članov. Odboru je bila soglasno odglasovana razrešnica, nakar je bil izvoljen novi odbor in zaupniki za posamezne službene edinice. Predsednik je tudi letos s. Lacker, na mesta tajnika in blagajnika pa smo izvolili mlajše sodruge, da se bodo pod vodstvom dosedanjih funkcionarjev popolnoma izvežbali. Nato je poročal dele-

To všetjetje velja po izpolnjenem 18. letu starosti samo v pogledu napredovanja in dopustov in sicer v slučaju, ako se je dotičnega delavca tekom treh mesecev po končanem aktivnem vojaškem službovanju zopet sprejelo v železniško službo.

Ali prosite za izplačilo odškodnine za pogrebne stroške v slučaju smrti delavca ali provizionista?

Marsikatera vdova ne ve, da ji pripada v slučaju smrti moža — železniškega delavca ali profesionista in tudi če je že provizioniran — poleg pogrebne od bolniške blagajne še posebna odškodnina za pogrebne stroške od direkcije. Seveda mora za izplačilo zaprositi na direkcijo. Ako je umrl mož v aktivni službi, potem dobi odškodnino v znesku 30 dnevnih mezd, ako pa je umrl vsled nezgode v službi, pa trome-sečno mezdo z draginjskimi dokladi vred. Pri teh prošnjah se mora sklicevati na čl. 8 začasnega pravilnika iz leta 1920.

Ako pa je bil mož že provizioniran, potem pa pripada vdovi po § 35 provizijskega statuta za delavce v slučaju smrti moža še posebna posmrtnina v znesku trikratne mesečne provizije.

Sklicanje konference vlakospremnega osebja.

Centrala USŽJ sekcija vlakospremnega osebja sklicuje v četrtek, dne 6. marca 1930 ob 15. uri popoldne v prostorih centrale v Delavski zbornici v Ljubljani

DELEGATSKO KONFERENCO

vlakospremnega osebja iz ljubljanske železniške direkcije.

Dnevni red: Razprava o novem turnusu in razdelitvi vlakov na posamezne domicilne postaje.

Vlakospremniki! Vaša dolžnost je, da se začnete pravočasno zanimali za novi turnus, da ne bo prepozno! Zato pošljite iz vsake domicilne postaje delegate na to konferenco.

USŽJ, vlakospremna sekcija.

Opozarjamo na to vse osebe, da ni zadosti, da da vlakovodja, premikalni nadziralnik ali nadpremikač podrejenemu nalog, da naj na pr. vozove pripravi, marveč, da mora vlakovodja, odnosno nadpremikač vedno iti na lice mesta, da se prepriča, ali je podrejeni res to delo pravilno izvršil. Ni zadosti, da daš nalog, da se kretnica postavi in da vidiš, da se je kretnica obrnila v pravo smer, ampak iti moraš do kretnice in se prepričati, ali se res pravilno prilaga. Ni zadosti, da da vlakovodja nalog sklepnemu sprevodniku, da da na odbijače signal 45, marveč vlakovodja se mora osebno prepričati, ali je sprevodnik to res izvršil.

Tozadevne kazenske odloke smo zbrali v centrali in ker direkcija tudi na prizive s podpisom direktorja odreja, da se mora nadrejeni osebno prepričati, ali je podrejeni nalog res izvršil, zato opozarjamo vse železničarje, da se tega odloka direkcije striktno drže in se vedno osebno prepričajo, ali so vsi njihovi nalogi izvršeni.

gat centrale s. Jernejčič o delu saveza v preteklem letu, o delu na gospodarskem in kulturnem polju, kjer imamo zaznamovati lepe pridobitve v gospodarski poslovalnici in Cankarjevi družbi. Poročal je o izplačilu diferenc delavcem in o predlogih saveza radi novega delavskega pravilnika in zakona za nastavljenec ter je svoje poročilo zaključil s sporočilom o delu in o skupščini bolniške blagajne, kjer je treba ukreniti vse, da se naša bolniško blagajno izloči iz podrejenosti Ministrstva Saobračaja in da se ustanovi samostojne železničarske bolniške blagajne, ki naj se jih priključi Središnemu uredu.

Poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto, nakar se je še obravnavalo vprašanje železniških zdravnikov, radi katerih bo savez podvzel potrebne korake, da se rajoni spremene, kakor to člani zahtevajo.

Nato je bil občni zbor zaključen in navzoči so se razšli s sklepom, da bodo tekom leta 1930 vedno in povsod delali na ojačanju saveza.

Obenem pozivamo vse člane, ki še niso oddali članskih knjižic v žigosanje, da jih čimprej oddajo blagajniku.

OTVORITEV FILIJ ALKE V MARIBORU

Gospodarska poslovalnica javlja vsem članom in ostalim železničarjem v Mariboru in krajih, ki gravitirajo v Maribor, da otvori s 17. marcem 1930 v Mariboru na Aleksandrovi cesti v neposredni bližini kolodvora

NOVO PRODAJALNO

v kateri se bo dobilo vse blago, kakor ga imamo v zalogi v Ljubljani. Opozarjamo na našo prodajalno vse železničarje ter jih pozivamo, da si pred nakupom blaga ogledajo našo zalogo in pristopijo kot člani k naši zadrugi

GOSPODARSKA POSLOVALNICA OSOBYA LJUBLJANSKE ŽEL. DIREKCIJE R. Z. Z. O. Z.

Ljubljana I.

Občni zbor ljubljanske podružnice se je vršil v četrtek 20. februarja 1930 v dvorani Delavske zbornice. V imenu centrale je poročal s. Stanko, ki je povdaril delo saveza na humanitarnem, gospodarskem in kulturnem polju in katerega pot mora iti danes le navzgor. Iz centralne blagajne so prejeli člani tekom leta 1929 na podporah znesek Din 1700, na posmrtninah znesek Din 7200, poleg tega pa je bilo sedmim članom odobreno pravovarstvo, tako da je centrala samo za podružnico Ljubljana I. izdala nad 10.000 Din. Nadalje je poročal o strokovnem delu saveza, zlasti o izvršenih in uspehih posredovanjih v Državnem svetu in pri Ministrstvu Saobračaja, o novem pravilniku o voznih ugodnostih.

Nato so podali poročila blagajniški ljubljanski sekciji, iz katerih je razvidno, da je ljubljanska podružnica prekoračila število 500 organiziranih članov. Med letom so umrli sledeči agilni naši sodruzi: Wodlak Mirko, Kristan Pavel, Ileršič Vinko, Vogrinec Ant., Brodnik Ivan, Škerjanc Franc, Vilfan Jakob in Jeromen Joško.

Pri volitvah je bil soglasno izvoljen novi odbor in za predsednika s. Terškan Aleksander, podpredsednika Jernejčič Franc in tajnika Ceraj-Cerić Adalbert. V odbor so nadalje izvoljeni zastopniki vseh strokovnih sekcij. Sodruzi, ki so v odboru, so se lotili dela z vso vestnostjo, zavedajoč se, da ne delajo le za sebe, ampak za stotine in stotine železničarjev in njih družine. Uspeh njih dela je, da je takoj po občnem zboru na novo pristopilo 12 novih članov. Sodruzi na delo, da tekom letošnjega leta podvojimo število članstva.

Maribor I.

Za letošnji občni zbor podružnice je vladalo veliko zanimanje ter se ga je udeležilo okoli 200 članov. Občni zbor se je pričel točno ob 17. uri ter ga je otvoril s. Korbun, nakar je s. tajnik poročal, da je imela podružnica lansko leto 30 sej in 5 članskih sestankov. V preteklem letu je priredila veselico, ki je prinesla za podpore bolnim članom lep znesek. S. Ternovšek je poročal, da je bilo vse delo podružnice v najlepšem redu, nakar je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednik s. Zagernik, podpredsednik s. Brenčič, tajnik s. Jelen, blagajnik s. Ternovšek, odborniki ss.: Arneš, Pregl, Bračič, Plevanč, Koritnik, Pogorevc, Urbas, Farasin in Valenti. Delegat centrale so. Korošec poda obširno poročilo o delu centrale, izvršenih intervencijah in mnogih uspehih naše organizacije, kar vzame članstvo z zadovoljstvom na znanje. — Delegat s. Mravlje poda obširno poročilo bolniške blagajne.

Pri raznoterostih kritizira so. Kovač, da je na občnem zboru premalo mladih ljudi ter je mnenja, da bi bilo v prvi vrsti potrebno, da se tudi mladi sodruzi bolj brigajo za organizacijo.

S. Jančič poroča o bednem stanju upokojujencev in miloščinarjev ter prosi, da bi se v tem oziru podvzelo vse kar je mogoče, da se tem revežem odpomore.

Za tem je bil občni zbor zaključen. Ta občni zbor je dokazal, da je in bo Maribor le v vrstah Ujedinjenega Saveza Železničarjev.

Ptuj.

V pondeljek, dne 17. februarja se je vršil občni zbor ptujske podružnice, katerega so se udeležili člani polnoštevilno posečen največ iz razloga, ker je bilo zelo slabo vreme ter mnogo članov stanuje na periferiji Maribora. S poročilom starega odbora o njegovem delovanju so bili člani zadovoljni in so predlagali, da naj ostane bivši odbor še nadalje. Z malenkostnimi spremembami so se izvolili zopet sledeči sodruzi v novi odbor:

Predsednik: Petrovič, podpredsednik: Fuhrman, tajnik: Frankovič, blagajnik: Rozman. Odborniki: Borovšek, Kenda, Voda in Kosec.

Maribor II (kurilnica).

Občni zbor naše podružnice, ki se je vršil dne 17. februarja, ni bil polnoštevilno posečen največ iz razloga, ker je bilo zelo slabo vreme ter mnogo članov stanuje na periferiji Maribora. S poročilom starega odbora o njegovem delovanju so bili člani zadovoljni in so predlagali, da naj ostane bivši odbor še nadalje. Z malenkostnimi spremembami so se izvolili zopet sledeči sodruzi v novi odbor:

Predsednik: Martin Bibič; namestnik: Anton Kos; blagajnik: Anton Zorko; namestnik: Ogrizek Simon; zapisnikar: Robar Rupert; namestnik: Ipavic Anton; kontrola: Pristovnik Jože in Regoršek Franc.

Po volitvah novega odbora sta poročala delegata centrale: s. Korošec Blaž o delu organizacije za preteklo leto in direktivah za bodoče leto in s. Mravlje o delu naših izvoljenih delegatov v bolniškem fondu.

Poročilo predsednika Saveza je vplivalo na navzoče zelo spodbujajoče ter so odobravalni delo in taktiko, ki jo vavzema USŽJ za splošni železničarski proletarijat.

Članstvo je zlasti povdarjalo, da je potreba ponoviti intervencije za zopetno uvedbo odmorov v turnus službi in da se mora čezurno delo plačati, kot to predpisuje zakon. Savez naj pri Ministrstvu Saobračaja tudi intervenira, da začne železnica z zidavo delavskih stanovanj, katerih najbolj primanjkuje in kjer grozi s 1. majem, če bo stanovanjski zakon ukinjen, naravnost katastrofa.

Ormož.

V prostorih gostilne Gaberc se je vršil v nedeljo, dne 16. februarja redni letni občni zbor tukajšnje podružnice, na katerem je poročal od strani centrale s. Čanžek, ki je obširno poročal o intervencijah v Beogradu za delavski pravilnik, izplačilo delavskih razlik in o skupščini bolniškega fonda. Občni zbor je bil dobro obiskan ter se je vsaki član nadel nalogom, pridobiti vsaj enega železničarja za Ujedinjeni Savez. Torej, sodruzi, čvrsto na delo za naše stanovske pravice.

Pri nas se gode osebo, zlasti progovnim delavcem, velike krivice, ker osebo ne dobiva redno vsega dopusta, ampak bi ga smelo izrabiti le polovico; nadalje, ker se stare delavce na vsak način hoče spraviti še pred novim pravilnikom od železnice ter se jih sedaj pošilja že tretjič na zdravniški pregled in se govori, da bodo morali iti še v Ljubljano k šef-zdravniku. Ne vemo, ali je to res v interesu želez. uprave, da se stare delavce sedaj s temi zdravniškimi preiskavami vedno vznemirja. Novost pri progovnih delavcih je tudi, da morajo danes že od doma nositi v službo potrebno orodje in prejema jo mesto povišanja plač le redukcijo plač. Pozivamo centralo, da ukrene vse na merodajnih mestih, da se stare delavce obdrži v službi do novega

ČITAJTE „DELAVSKO POLITIKO“

**NAROČA SE
MARIBOR
POŠTNI PREDAL 22**

Lekarna KURALT

doslej na Gosposvetski cesti
štev. 10 se je preselila na

Gosposvetsko cesto 4,

nasproti g. dr. Rus-a, v neposredno bližino avtobusne postaje pri Figovcu.

pravilnika in da se preneha s pošiljanjem teh delavcev na neprestane zdravniške preglede.

Kurilnica Ljubljana I.

Zopet se oglašamo iz naše kurilnice, in sicer radi razmer, ki vladajo pri vozovnih snazilcih. Ta kategorija je danes ena najbolj kontroliranih in seveda najbolj izpostavljenih kazni.

Snazilec se vsede v barako, da opolnoči ali ob dveh jutraj spi svoje kavo ter poje kosček kruha. Zaloti ga eden kontrolnih organov in že dobi kazenski odlok za D. 20.— do 50.—, češ, da je spal. Kak voz ni zadosti očiščen (dožodi se, da gre nekdo skozi voz, ko je že očiščen in vrže kaj na tla) — vozovni snazilec in to največkrat cela skupina, je kaznovana — radi malomarnosti v službi. Vozovni snazilec očisti službeni voz, iz njemu neznanih razlogov pa dodela vlaku drug službeni voz — sledi prijava — vozovni snazilec pa plača Din 30.— ali še več. Od skupine se vzame stran enega uslužbenca, delovnih moči je manj, kazni več!

Nujno potrebno je, da vendar enkrat mašinski oddelek vidi, da tako ne gre več naprej. Gospodje na direkciji! Sodite vendar ubode vozovne snazilce po vaših lastnih izkušnjah. Vi delate službo dopoldne, skupaj 4 ure in vendar smatrate za potrebno, da pojeste ob 10. uri svoj malco! Ali ste za to kaznovani? Dogodi se celo, da preberete časopis ali pokramljate s tovariši! Koliko kazni plačate za to? In vendar 4 ure niso tako dolge na gorkem, kakor 12 ur na prostem, v mrazu in burji! In vozovni snazilec se ne bi smel v času 12 ur malo odpohiti, vsteti se v barako, pojediti kosčka kruha? Ali je to pravičnost? Pa gospodje — še eno vprašanje: Ako slučajno dovršite vaše delo v redu in ravno nimate kaj v roke prijeti — koliko kazni plačate?

Nujno potrebno je, da direkcija vozovnim snazilcem predpiše točno delovni čas, odmor za jed in da se pogrejejo, ter jim odredi določeno delo! Če snazilci delo v redu dokončajo pol ure prej, jih ne sme nikdo siliti, da morajo stati zunaj na mrazu, enako ne, če je vlak zamujen! Mislimo, da je za to baraka, da se v času, ko se delo dovrši, ali čakajo na zamujeni vlak, zlasti v zimni in burji, zavarujejo na toplem, ne pa da stoje v snehu in mrazu in si nakopljejo bolezen.

Malo več socijalnosti in pravičnosti ter človekoljubnosti! In to vpoštevajte: Kar sam sebi ne želiš, tudi drugemu ne stori!

Logatec.

Redni letni občni zbor podružnice Ujedinjenega saveza železničarjev v Logatcu se vrši v nedeljo, dne 9. marca 1930 ob 10. uri dopoldne v prostorih gostilne Kunc.

Na občni zbor pride tudi poročevalec centrale in se bomo pogovorili o vsem ter tudi uredili vse lokalne zadeve; zato pozivamo vse člane, da se občnega zbora sigurno in točno udeležijo.

Ali je to mogoče?

Na Pragerskem se je koncem lanskega leta udomačil radi zaviračev čuden sistem! V turnus se jih ni ovrščalo po vrsti, po položenih izpitih, marveč se je večkrat pripetilo, da so starejši zavirači morali v skladišče, na prekladno rampo. Še lepše pa je, da se zaviračem vračuna v redni dopust vsak dan, kadar bi imeli peljati vlak 1164/1163 in ta vlak izostane! Na ta način se zaviračem vsili ves dopust, kar je protizakonito! Opozorjamo direkcijo javno na ta postopek postaje Pragersko, da se tudi na Pragerskem upelje red in zaviračem na ta način ugrabljeni dopust povrne!

Trbovlje.

Občni zbor naše podružnice se vrši v nedeljo, dne 2. marca 1930 ob 14. uri v prostorih gostilne Drev, Retje 42, Trbovlje. Dolžnost vseh organiziranih članov je, da se točno udeležijo.

Ali ne rabijo progovni čuvaji odmora?

Ti reveži letos hvalijo boga, da jih je obvaroval pred prehudim mrazom in snegom, ker direkcija se niti malo ne spomni, da bi jim tam, kjer vrše službo v turnusu 24/24 in to eksperimentalno službo celo na glavni progi, dala po dva prosta dneva mesečno! Čemu govoričiti o osemurniku, ko pa niti dvajseturnika nečete spoštovati in ga hočete podaljšati. Pozivamo one direkcijske organe, ki odločujejo o tem vprašanju pri gradbenem oddelku, da se vsaj za 14 dni odločijo in poskusijo breme progovnih čuvajev in obhodnikov! Potem smo sigurni, da se bo takoj našel izhod, da dobi osobe proste dni. Vpeljite vendar zopet stari sistem, da morajo oni, ki so postavljeni na višja mesta, najprvo sami poizkusiti vsa dela, ki jih vrše njih podrejeni! In to ne samo z gledanjem, ampak da bodo faktično delali. Povemo vam, da bodo oni inženirji, ki bodo

vsaj po 14 dni delali kot progovni delavci, čuvaji, obhodniki, pazniki itd., dosti bolje poznali službo, bodo več koristili upravi in tudi delavstvu bodo bolje znali varovati njih pravice.

NABAVLJALNA ZADRUGA!

Dne 15. in 16. februarja bi se po nalogu upravnega odbora nabavljalne zadruga morali vršiti po posameznih voliščih članski sestanki za občni zbor te zadruga. Po nalogu upravnega odbora bi se imel vršiti ta občni zbor z onimi delegati, ki so bili februarja 1929 po tedaj veljavnih pravilih izvoljeni le za eno leto, pa so gospodje, ki vedre in oblačijo v vodstvu zadruga in upajo, da se bodo z lanskimi delegati še obdržali na svojih mestih, odredili, da naj veljajo kar za tri leta! O pravičnosti tega ukrepa bodo morali še odločiti merodajni krogi in se v debato o tem mi ne spuščamo, pač pa lahko konstatiramo, da je članstvo širom cele direkcije ogorčeno nad tako kršitvijo njih pravic. Članski sestanki so v skoro 90% vseh volišč pokazali, da člani z nabavljalno zadrugo niso zadovoljni in kjer so se sestanki sploh vršili, delegati niso imeli nikakega materiala o delu zadruga, da bi sploh kaj poročali. Predaleč bi nas vedlo, da bi opisovali vse sestanke, zato se omejimo na par najbolj karakterističnih:

Brežice. Članski sestanek bi se imel vršiti ob pol 10. uri, pa se ni vršil, ker je bil v čakalnici prisoten le g. Drovenik in ni imel komu poročati.

Lesce. Sestanek se sploh ni vršil, dasi je bilo osem ljudi navzočih, pa so vsi protestirali, zakaj upravni odbor ni poslal zahtevanega poročevalca ter so vsi navzoči s protestom zapustili čakalnico.

Ljubljana kurilnica I. Soglasno je bil sprejet protest proti sklepu upravnega odbora, da se letos ne voli delegatov, ter se je postavila zahteva, da se delegate za letošnji občni zbor voli.

Ljubljana glav. kol. Od 350 članov nabavljalne zadruga je bilo na sestanku šest ljudi, torej niti ena tretjina samih delegatov in namestnikov. To je bil največji udarec sedanjemu vodstvu.

Ljubljana gor. kol., kamor spada 500 članov, je na sestanku soglasno protestirala proti nakani upravnega odbora, da se letos volitve ne vrše in je zahtevala volitve.

Ljubljana, III. volišče (kurilnica II.), kamor spada do 200 članov, je enako zahtevala volitve letos.

Ljubljana, V. volišče (direkcija), kjer je lomil kopje za upravni odbor sam gosp. Deržič, je pokazala, da ni v njegovem taboru ter odobrvala predlog, da naj se letos vrše volitve.

Kranjska gora. Delegat sam in člani so postavili zahtevo po volitvah, vendar se o tozadevnem ni glasovalo.

In tako bi lahko naštevali poročila še od drugod, vendar upamo, da gospodje v upravnem odboru ne bodo imeli tako trdih črepij, da ne bi umeli, da se članstvo z njih ukrepom, da se letos volitve ne vrše, ne strinja! Ljubljana je odločno spregovorila »proti« in interes zadruga zahteva, da se upravičeni zahtevi članstva ugodi in

volitve v nabavljalno zadrugo razpiše!

Gospodje v upravnem odboru! Ako ste dobro gospodarili in zastopali povsod interese zadrugnikov — na plan! Ni se Vam tedaj treba bati volitev! Če pa je nasprotno in ne uživate več zaupanja članstva, potem Vam vsa taktika ne bo pomagala nič — ker prej ali slej bo prišel obračun! Čim kasneje bo, tem težje ga bo polagati!

Zadrugarji zahtevajo volitve za letošnji občni zbor! Oni so zadruga! Zato se bo upravni odbor moral pokoriti.

VABILO

na XXXI. redni občni zbor Splošnega kreditnega društva r. z. o. z. v Ljubljani, Miklošičeva cesta 13, ki se vrši v soboto, dne 8. marca 1930, v prostorih Zadrugne banke (posvetovalnica) s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Predložitev letnega zaključka in bilance za leto 1929. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Čitanje revizijskega poročila. 5. Podelitev odveze nadzorstvu. 6. Volitve načelnstva. 7. Volitve nadzorstva. 8. Predlogi in nasveti. — Občni zbor sklepa veljavno z nadpolovično večino glasov, če je zastopan najmanj deseti del kapitala, vplačanega v zadrugni delež; ob enakosti glasov odloča predsednik. — Bilanco priobčimo prihodnjič.

„DELAVSKA POLITIKA“ ZASTONJ!

Uprava »Delavske Politike« prilaga današnji številki naročilne karte. Iz kart je razvidno, da se je uprava »Delavske Politike« odločila pošiljati vsakemu

„Delavsko Politiko“

mesec dni

zastonj

na poskušnjo. Priporočamo Vam, da

karto dobro prečitajte in da jo pokazete tudi svojim znancem.

Napišite takoj svoje ime na dopisnico in prilepite znamko za 50 p.

„Delavska Politika“

je glasilo vseh malih ljudi v Dravski banovini in se mora čitati v vsaki hiši!

ŽELEZNIČARJEM

se priporoča

FRAN IGLIČ,

krojaški atelje in specialna izdelava uniform za železničarje

LJUBLJANA, PRAŽAKOVA ULICA 10
v bližini Gospodarske poslovalnice.

Občni zbori.

Nadaljni občni zbori se vrše v Sloveniji še tekom marca in sicer s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo dosedanjega odbora.
2. Razrešnica in volitev novega odbora.
3. Poročilo delegata centrale o delu saveza v preteklem letu in direktive za bodoče delo.
4. Poročilo o delu naših zastopnikov v bolniški blagajni.
5. Slučajnosti.

Podružnica Ponikva: V nedeljo, dne 2. marca ob 8. uri v prostorih gostilne Gobec pri postaji.

Podružnica Slov. Gradec: V nedeljo, dne 2. marca ob 9. uri v prostorih gostilne Rup.

Podružnica Zalog: V nedeljo, dne 2. marca ob 14. (2.) uri v prostorih gostilne Siherl.

Podružnica Trbovlje: V nedeljo, dne 2. marca ob 14. uri. Lokal je razviden iz letakov.

Podružnica Grobelno: V nedeljo, dne 2. marca ob 11. uri v prostorih gostilne Vrabčič.

Podružnica Tezno: V ponedeljek, dne 10. marca ob 20. uri v prostorih g. Feliča.

Podružnica Brežice: V nedeljo, dne 16. marca ob pol 10. uri v prostorih gostilne Zorko.

Podružnica Novomesto: V nedeljo, dne 16. marca ob 14. uri v prostorih gostilne Žica.

Podružnica Videm-Krško: V nedeljo, dne 16. marca ob pol 16. uri v prostorih gostilne Fr. Ivčiča v Stari vasi pri Vidmu.

Podružnica Lesce-Kranj: V nedeljo, dne 16. marca ob 14. uri v prostorih gostilne Mežeka v Zirovnici.

Podružnica Rakek: V nedeljo, dne 16. marca ob 16. uri v prostorih gostilne Šteržaja.

Podružnica Brezno-Ribnica: V nedeljo, dne 16. marca. Kraj in čas občnega zbora je razviden iz letakov.

Podružnica Jesenice: Velja kakor za podružnico Brezno-Ribnica.

Podružnica Zidani most: V soboto, dne 22. marca ob pol 20. uri v prostorih gostilne Moserja.

Vsi občni zbori so bili doslej zelo dobro obiskani in povsod pristopajo novi člani. Pozivamo vse organizirane sodruge, da se občnih zborov točno in polnoštevilno udeležijo!

Gospodarska poslovalnica.

Vsem članom kakor tudi vsem železničarjem sporočamo, da smo nabavili za letošnjo spomladansko in letno sezono veliko izbiri vsako-

PRIPOROČAMO
TRGOVINO Z ŽELEZNINO
FRANC STUPICA
V LJUBLJANI
GOSPOSVETSKA CESTA 1

vrstnega blaga. Med drugim smo nabavili in bomo prodajali po res konkurenčnih cenah sledeče:

Damsko modno blago za spomladanske in letne plašče, damsko modno blago za kostume, kasha, volnene krepe, ripse, popeline. Nadalje imamo v zalogi lepo izbiro pralnih baržunov, gladkih in vzorčastih; prave češke delene in podelene, kambrike, cefirje, razne vrste tiskovine in drugo pralno blago po najnižjih cenah.

Enako smo dobili še večjo izbiro za moške obleke, in sicer krasne angleške in češke kamgarne, covercoate in lepih modnih barvah. Nadalje prvovrstne sportne ševiole, od katerih lahko dobite blago za celo obleko (3.10 m) s podlogo vred že za Din 280.— itd.

Tudi blaga za službene obleke smo nabavili več vrst in si lahko vsakdo izbere blago, ki bo odgovarjalo njegovi službi. Tako dobite v naši poslovalnici blago za kompletno službeno obleko (2.60 m) s podlogo vred za Din 265.—, Din 350.—, Din 470.— in Din 630.—.

V zalogi imamo vedno vse distinkcije in železničarske kape.

Dobavili smo tudi že vse vrste šifona, belo in rjavo kontenino za perilo, kapne in za rjuhe ter oksforde itd. po izredno nizkih cenah.

Zimsko blago oddajamo po znižanih cenah.

Železničarji, pridite in oglejte si pred nakupom našo zalogo in ne bo Vam žal. Delež znaša Din 5.— in pristopnina Din 5.—.

Gospodarska poslovalnica
osobja ljubljanske žel. dir.

Bojkot.

Vsem sodrugom v Ljubljani poročamo, da premikalni nadziralci-zvaničnik Ribič Karel, iz postaje Ljubljana gl. k., ni več član našega saveza.

G. Ribič je bil za svoj trud pri veselici zadostno plačan, ker si je za delo pri nabiranju prostovoljnih prispevkov že sam pridržal od nabiralne pole primeren znesek. Enako je dobil po veselici za delo na veselici honorar v znesku Din 125.— in za hčerko, ker je zahteval, še znesek Din 50.—, medtem ko mu za sina, za katerega je tudi zahteval plačo, nismo nič izplačali, ker ga ni nikdo k delu povabil. K temu pripominjamo, da je pretežna večina ostalih sodruživ in sodrugov na veselici brezplačno delala, zavedajoč se, da je čisti prebitek namenjen podpornemu fondu ponesrečenih železničarjev.

G. Ribič sedaj z vso paro agitira proti savezu, zato je edino primerno odgovor, ki mu ga more dati zaveden sodrug, da se mu umakne in z njim sploh ne občuje.

Centralna uprava USŽJ.

Zahvala.

Podpisani se najpriskrnejše zahvaljujem centrali USŽJ za nakazano mi posmrtnino v znesku Din 300.— za Lovro Rotha, katero sem hvaležno prejel.

Rudolf Ludvik, zv. II/I, Trbovlje.